

Bonhumora Zamenhofano Kongresa Kuriero

5

kuriero@co.uea.org

merkredo, 29a de julio 2009a

Novaj lerneteĥnologioj kaj Esperanto

La Tago de la Lernejo okazis mardon, la 28-an de julio, en la salonoj Brozović kaj Lapenna inter la horoj 9-15 havante la ĉi-jaran temon: *Novaj lerneteĥnologioj kaj Esperanto*.

Malfermis la programon s-ro Mihai Trifoi, la organizanto kaj gvidanto de tiu kongreso. Per kelkaj enkondukaj vortoj li anoncis la strukturon de la TdL-programo kun ĝiaj tri partoj: **I. Enkonduka parto** (9.00-9.25); **II. Unua serio de prelegoj** (9.25-12.45); **III. Dua serio de prelegoj** (13.00-15.00), kaj petis la prezentantojn respekti la rezervitan tempon.

Sekvis la **Enkonduka parto**, la salutiga fare de: d-ro Duncan Charters, nova vicprezidanto de ILEI, s-ino Claude Nourmont, vicprezidanto de UEA kaj UEA-observanto ĉe ILEI, s-ino Magdalena Tatara, nome de la Pola ILEI-Sekcio, kiu faris ankaŭ mallongan prezenton pri la eduksistemo en Pollando.

Dum la **Unua serio de prelegoj** la ĉestanta publiko havis la plezuron aŭskulti kelkajn inter la plej famaj kaj spertaj esperantistoj:

– d-ro Humphrey Tonkin el Usono prelegis pri: *Universitataj studoj pri Esperanto en teknike kunligita mondo*;

– d-ro Renato Corsetti el Italujo prezentis la prelegon: *Bonaj radikoj por bona lernolibro, utiligante la novajn komputilajn eblecojn*;

– d-ro hab. Ilona Koutny el Pollando: *Novaj direktoj en la formado de e-instruistoj*;

– d-ro Maŭro La Torre el Italujo: *«Lingva lernado kaj teksto-statistiko»*;

– s-ino Lucille Harmon el Usono: *«Kiel ni povas uzi la reton por reklami Esperanton kaj*

helpi al la instruado de Esperanto»;

– d-ro Duncan Charters el Usono: *«Nova teknologio por instruado de Esperanto kaj per Esperanto»*;

– s-ro Tomáš Longyka el Slovenujo: *La Zagreba lernolibro por komencantoj – analizo bazita sur personaj spertoj*;

– s-ino Irena Szanser el Pollando (prezentita de Nina Danylyuc): *«Parolgenerilo – semantika lingva modelo por krea instruado de la lingvo»*;

– s-ino Zsófia Kóródy, ILEI-estrarano pri instrukapablighado kaj edukaj centroj, Germanio: *Ne nur virtuala amikeco: Comenius-projekto kaj ĝemelurbaj kontaktoj de lernejoj*

en Herzberg.

Sekvis kvaronhora paŭzo (12.45-13.00).

Dum la **Dua serio de prelegoj** (13.00-15.00) okazis aliaj tre interesaj prezentoj:

– s-ro Ed Borsboom el Nederlando: *La Cseh-metodo estas tre vivanta*;

– d-ro Seán Ó Riain, irlanda diplomato, Bruselo: *La ekonomia krizo kaj lingvolernado: ĉu oportuno / ŝanco por Esperanto?*;

– s-ino Maria Majerczak el Pollando: *Perreta partopreno en E-kursoj de Jagelona Universitato – informo, materialo-specimenoj*;

– s-ino Angela Tellier el Britujo (prezentita de Tim Morley): *«Lingvolanĉilo / Teknolanĉilo»*;

– s-ro Stano Marèk el Slovakio: *Esperanto per rekta metodo / Lerniloj kaj didaktikaj materialoj de Stano Marèk*;

– prof. Julián Hernández Ángulo el Kubo: *Survoje al pli efika lingvokompetento pere de modernaj lerniloj.*

Post la lasta prelego, s-ro Mihai Trifoi kaj Duncan Charters dankis al la ĉestantoj por partopreno kaj fermis la TdL-programon.

Entute prezentis siajn spertojn, ideojn, produktojn aŭ sugestojn 15 prelegantoj el 10 landoj. Vizitis la salanon dum la Tago de la Lernejo preskaŭ 100 esperantistoj.

Gvidis la programon: Mihai Trifoi, Jennifer Bishop kaj Maŭro La Torre.

Protokolis: Luigia Oberrauch Madella kaj Anna Maria Colacicchi.

*Mihai Trifoi, Lerneja Komisiono de ILEI
Duncan Charters, Vicprezidanto de ILEI*

Esperanto ĝis 2059

En tiu ĉi Kuriero de jubilea jaro pri nia Majstro ni decidis demandi al kelkaj konataj esperantistoj kiel ili vidas la evoluon de nia movado en la venonta duonjarcento. Jen la kvina el tiuj.

Intervjuo al Probal Daŝgupta Prezidanto de UEA

Laŭ vi kiun plej gravan sukceson Esperanto povas esperi dum la venontaj 50 jaroj?

Mi ĉiam funkcias kun du hipotezoj – la maksimuma kaj la sekureco-

zona. La maksimuma hipotezo A por Esperanto estos subita internacia steliĝo – kaj ni ne havas la aparaton por digesti tion, ĉar ni estas tre sukcesaj regurdantoj de la sekvoj de daŭra stagnado, ni tute ne estas psike pretaj por eĉ malfina venko. La sekureco-zona hipotezo B estas, ke Esperanto restos inter la noblaj hobioj, kaj ke sufiĉe da homoj aliĝados al ĝi laŭ ritmo ne tro malsimila al la nuna. Ambaŭ scenaroj estas laŭ mi sukcesaj scenaroj.

Kaj kion nia movado devos fari, laŭ vi, por atingi tiujn sukcesojn?

Kiel Alico en “Tra la spegulo” lernis de la ruĝa reĝino, por resti en unu sama loko, oni devas rapide kuri; por antaŭeniri, oni devas multe pli rapidege kuregi. La Esperanto-movado devas daŭrigi la nunan ritmon de kurado – optimuman por ĝia sano – por atingi scenaron B. Por scenaro A ni simple devas atendi, ke la manao falu el la ĉielo. Tio povas okazi iam ajn, kaj estos draste embarasa, sed ni ja vivas en neperfekta mondo, kaj eĉ fina venko povas okazi, same kiel tertremoj, cunamoj kaj inundoj.

En sama ritmo, kiujn iniciatojn do ni elprenu?

En la nuna estrara mandato UEA moviĝis de la Eŭrop-unia lobiejo al tiu de Unuiĝintaj Nacioj kaj Unesko. Estas multe pli klare, kiamaniere procedi, se ni volas daŭrigi la nunajn pozitivajn rilatojn kun Unesko kaj kun la NRO-komunumo, ol kion fari en Bruselo. Do laŭ mi estas bona ideo daŭrigi kaj pliprofundigi nian nunan strategion. Bedaŭrinde ni estis tro okupitaj pri la fasonado de tiu strategio en la ĵusaj du jaroj por povi klarigi al nia interna publiko kion ni faras. Mi devos mendi pri tio intervjuon kun Kalle.

Tio je nivelo de instancoj. Kion plie la unuaopulo, la loka grupo devas entrepreni tiuvoje?

Ion inspiran – kaj tasko-klarigan – mi esperas povi diri en la nun definitivigata ferma parolado, kaj estos maljuste al la homoj, se mi jam en tiu ĉi intervjuo resumos la ferman paroladon! Sed sendepende de tiuj miaj lastatagaj vortoj, mi diru jam nun, ke la unuopaj esperantistoj devus multe pli ol nun aliri siajn naciajn Unesko-komisionojn kaj kunagi kun la naciaj filioj de diversaj NRO-oj. Ni simple ne havas sufiĉe da konstantaj aliancoj inter la ekologiemoj, la inistoj, la sanprofesuloj, la helpantoj de malriĉuloj, la helpantoj de handikapitoj, la alternativaj edukantoj kaj aliaj internacie gravaj agantaroj. Se ni parolas al ili, ni kutime provas simple vendi Esperanton. Se ni ne aĉetos iliajn varojn, ili ne aĉetos la niajn.

Kaj ĉu vi taksas la nunan interrasiaĝon de Eŭropo kiel valoro utila al nia movado?

Laŭ mi la esperantistoj tro rapide supozas sin mem senrasismaj. Ni devas ĉiam aparte fortostreĉi por ekkonscii pri la alieco de aliaj, kaj por bonvenigi la aliulojn kiel aliulojn. Tiuj eŭropanoj, kiuj volas

bonkore diri al la novaj envenintoj “vi estas ĝuste kiel ni”, ne vidas en sia inkluzivemo la komencon de asimilemo, kiu – se oni kuraĝigas ĝin – fariĝas speco de kultura kaj lingva genocido, kiu tamen tre mole kaj komforte traktas la individuojn, de kiuj oni forprenas la respekton por sia devena lingvo. En Eŭropo, ni bezonas multe pli da esperantistoj en Italujo (rideto al la intervjuanto) aŭ Belgujo aŭ Nederlando, kiuj sendas al la novaj enmigrintoj la signalon “Ni tre interesiĝas pri via devena kulturo/lingvo”. Tio ne eblos, se multe pli da esperantistaj eŭropanoj ne mem okupiĝos serioze pri la lingvoj kaj kulturoj de la tria mondo. Vidu pri tio mian antaŭparolon al Fraŭlino Maitreyi (havebla en la kongresa librosero).

Rikoltis intervjuon: Bruĉjo Kasini

La kongresa temo 2009

Enkonduko de H. Tonkin

Zamenhof, en kies naskiĝurbo ni nun kunvenas, estis pli ol kreanto de lingvo. Kune kun tiu lingvo li kreis movadon, Esperanto-komunumon. Per sia traduka laboro li kreis senton de komuna pasinteco en la plej grandaj atingoj de la homa spirito, kiuj tiel fariĝis komuna parto de Esperanto-kulturo.

Li kreis por sia lingvo lingvan historion, selektante esprimilojn por la komuna homa sperto el la ekzistantaj lingvoj de la mondo. Per sia Homaranismo li proponis lokon en la homa kredo kie povu renkontiĝi la religioj de la mondo por trovi komunan grundon. En sia kontribuo al la Kongreso de Rasoj en Londono en 1908 li denuncis tion, kion hodiaŭ ni nomus rasismo. Li faris ĉion ĉi kun eksterordinara sentemo pri tio, kio dividas la homojn, kaj tio, kio unuigas ilin. Kaj li faris tion kiel fundamenta optimisto, kiu kredis, ke alfrontante la grandajn demandojn de la homa spirito oni povas ilin kompreni kaj direkti.

La temo de nia kongreso, “Zamenhof Hodiaŭ,” celas rilatigi la ideojn de Zamenhof al la hodiaŭa mondo. Kio estas la valoro de lia heredaĵo, kaj kiel ni povas plej bone apliki ĝin al la defioj kaj perspektivoj de la hodiaŭa mondo? Kiel ni povas plej bone informi la mondon pri la atingoj de Zamenhof kiel unu el la grandaj personecoj de la homaro?

Sed nia kongresa temo estas ligita ankaŭ al la Internacia Jaro de Akordiĝo.

Ni scias, ke kerna en la pensado de Zamenhof estis la ideo de paco – sed pli ol tio. Paco povas signifi simple la mankon de milito, aŭ ĝi povas esti ligita al dialogo, kiu frontas la kaŭzojn de malakordo kaj celas komprenon kaj toleron de homaj diferencoj. Zamenhof, per sia kreo de Esperanto, ja argumentis, ke komuna lingvo forigus la mankon de lingva kompreno, sed li samtempe konsciis, ke nur per aktiva uzo de komuna lingvo oni povas veni al interkompreniĝo.

Verŝajne ne konsciante, ke ĝi eĥas interalie la Zamenhofan filozofion, Unuiĝintaj Nacioj deklaris la jaron 2009 jaro, en kiu ni donu apartan atenton al tiu dialogo inter kontraŭuloj cele al akordiĝo. Esperanto kaj la penso de Zamenhof estas rekta kontribuo al la celo de tiu speciala Jaro. Kiel, do, ni ligu la du aferojn – la heredaĵon de Zamenhof kun la tiel bezonata en la nuna mondo akordiĝo de la homoj en spirito paca kaj komprena? Kiel ni konstruu ponton de paco super la torento de agreso kaj milito, kiu foje ŝajnas la sorto de nia miŝojanta homaro?

Ni traktos la kongresan temon en tri kunsidoj, en dimanĉo, mardo kaj ĵaŭdo. Tiuj kunsidoj ne celos longajn paroladojn, sed diskutadon. Mi kaj mia kunlaboranto Marc Bavant invitas vin partopreni la diskutojn pri la kongresa temo. Reiru hejmen povantaj diri, ke vi alportis viajn ideojn al la komuna saĝo kaj ke vi kontribuis al ellaboro de programo de agado, kiu celas konstrui pacan ponton inter la popoloj.

Zamenhof - 1

La unua sesio de la Kongresa Temo, metita sub la devizo “Zamenhof tiam”, studis kvin demandojn, aperintajn dum la mallonga podia diskuto inter Cvi Sadan, Christer Kiselman, Ulrich Lins, Barbara Pietrzak kaj Humphrey Tonkin.

La ĉefa demando tuŝis kompreneble la influon de la judeco de Zamenhof al lia tuta kreaĵo.

Kiom grava estis inter la celoj de Zamenhof la deziro solvi la problemojn de judoj en malamika Eŭropo? Ĉu la lingvo sukcesis eskapi tiun kadron kaj la judan kulturan fonon? Ĉu ankaŭ Zamenhof sukcesis eliri el tiu kadro? Aliaj demandoj aperis dum la podia diskuto, sed ne estis submetitaj al debato, ĉar tro pintaj, ekz-e kion konkludi el liaj sinsekvaj kaj fojfoje samtempaj strebadoj al cionismo, esperantismo kaj homaranismo? kian rilaton li vere havis kun poleco kaj pola tero? Sed eĉ kun la menciitaj limigoj tiu ĉi temo evidentiĝis tro ambicia por la mallonga diskuttempo kaj la grupoj evitis ĝin, preferante agnoski sian nesufiĉan konon de la vera historio de Zamenhof.

Tio ja estis temo de alia demando, nome pri mitoj. La partoprenantoj ĝenerale konsentis, ke necesas distanciĝi de mitoj, eĉ se ili konsistigas sufiĉe normalan parton de la kulturo de ĉiu popolo. Rilate eventualan senmitigon, aŭdiĝis averto, ke la historia scienco ne ĉiam liveras absolutajn certojn.

Viditaj de ekstere, mitoj povas doni sektecan bildon de la Esperanto-movado. Ja tio estis temo de alia demando, nome kiun dialektikan rilaton fleugas la movado inter inkluzivado kaj ekskluzivado? Iuj debatantoj pledis, ke la esperantistoj pli vigle proponu la lingvon, kiel instrumenton por servi la interesojn de aliaj movadoj kun similaj ĉefceloj. Iuj substrekis, ke ekskluziveco estas necesa por doni al la membroj senton de kohera komunumo, kaj... ke ĝi ne ekskluzivas inkluzivecon. Estis ankaŭ esprimita la ideo, ke havi flagon, himnon kaj figuron de kara majstro ne estas apartaĵo de la Esperanto-movado, sed ankaŭ de plimulto de la popoloj. Tiurilate la dialektika ekvilibro ne multe ŝanĝiĝis inter la tempo Zamenhofa kaj la nuna.

Alia demando, kiun la debatintoj preferis lasi flanke, tuŝis la eventualajn paralelojn inter la tiama ritmo de teknikaj ŝanĝoj kaj la nuna. Ja jam en la fino de la 19-a jarcento eksplodis teknikaj revolucioj kaj tutmondiĝo. Tamen malfacilas kompari la gravecon de tiuj ŝanĝoj kun la nunaj.

Plej sukcesa estis la spekulativa demando “kion farus Zamenhof en la nunaj cirkonstancoj?” Ja, kvankam esence vanas tiaj ekstrapolaĵoj, ili ebligas interesan intelekton ekzercon por vidi, en kio la cirkonstancoj similas aŭ malsimilas. Rilate la judan situacion ili evidente malsimilas, sed por scii, kiel tio influus nuntempan junan Zamenhofon, ni devus unue solvi la unuan demandon. Iuj debatantoj konjektis, ke li turnus sin al aliaj maljustaĵoj en la nuna mondo, i.a. al tiuj, kiujn estigas la nova formo de pluretneco, rezultanta el ekonomi-rilataj migradoj de malriĉaj al pli riĉaj landoj. Aliaj preferis substreki, ke la metodoj de Zamenhof plu aktualas: li ja agis pragmate, je pli ol jarcento anticipis la nunajn principojn de liberaj intelektaj rajtoj kaj sukcesis krei multifunkcian ilon.

Surbaze de ĉio ĉi la dua sesio provos pritrakti la nuntempan situacion de la Zamenhofa idealo metante al la podianoj tri jenajn demandojn: unue, ĉu lingvo estas sufiĉe solvo, aŭ ĉu nun pli utilas nova religio, kiel homaranismo celis esti? Due, ĉu same kiel fine de la 19-a jarcento postrestis la moralaj valoroj rilate la teĥnikan progreson, ni ne frontas nun moralan krizon post la grandskalaj teknikaj revolucioj de la fino de la 20-a jarcento? Kaj, fine, referencante al la anekdoto rakontita de Humphrey Tonkin en lia enkonduka artikolo (vd. la Kongresan libron), ĉu la Esperanto-movado, kiu provas konsistiĝi la pacan ponton, ne obstrukcas sin mem per la propra konduto? Venu partopreni la debaton.

Marc Bavant, KN: 234

Medalo al Pogranicze

La Fondaĵo "Pogranicze" (Limteritorio), fondita de la junaj geedzaj paroj: Czyżewski kaj Szroeder, en la malgranda urbeto Sejny (litove Sejnai), kie de pli ol kvin jarcentoj kunvivis kaj dialogis litovoj, poloj kaj judoj. "Pogranicze" dekomence estas la unika ekzemplo de aplikado de Zamenhofa intergenta, interkultura kaj interreligia dialogo kaj inter-komprenigado.

La Fondaĵo "Pogranicze" de 16 jaroj eldonadas tre interesan kulturan revuon "Krasnogruda" (la nomo venas de la familia bieno, kiun junaĝe vizitadis la nobelpremiito Czesław Miłosz), gvidas la eldonejon, teatron, muzikensemblon, pentristan edukejon kaj historian esplorcentron, kunvenigas verkistojn el la limteritorioj de la tuta Eŭropo kaj de aliaj kontinentoj, kaj ekde 8 jaroj atribuas tre faman premion "Homo de la limteritorio" (Człowiek Pogranicza). La premiitoj ĝis nun estis: litovo Tomas Venclova, estono Arvo Pärt, ukraino Bohdan Osadcuk, polo Jerzy Ficowski kaj italo Claudio Magris. La plej imitinda agado de la Fondaĵo "Limteritorio" estas la edukado de infanoj estimi la aliajn, kaj lerni malkovradi kaj priskribadi la lokan historion. La "Medalon de Toleremo", kiun ĝis nun ricevis nur la papo Johano Paŭlo la Dua, la Monĉa Organizo de Skolta Movado, kun la sidejo en Ĝenevo, kaj prof. Władysław Bartoszewski, en la nomo de la Fondaĵo "Pogranicze" akceptos membro de la Honora Patrona Komitato de nia kongreso, estimata sinjoro – Krzysztof Czyżewski. Mi petas doktoron Zaleski-Zamenhof, la kuniciatinton de la Medalo, profesorinon Hanna Konoopka, prezidantinon de la Komitato de Fondumo Zamenhof kaj la urbestron Tadeusz Truskolaski, enmanigi la Medalon.

La Fondaĵo "Limteritorio" (Fundacja Pogranic-

ze) estis fondita en majo 1990. Ĝi estas privata, sendependa organizaĵo, gvidanta nek politikan nek komercan agadon. La programa agado estas plene dediĉita al la kultivado de la limteritoria sento kaj konstruado de pontoj inter homoj de diversaj religioj, gentoj kaj kulturoj. Ĝi estas fondita de la kvarpersona teamo de kulturanimantoj, kiuj pli frue laboris en: la teatro "Gardzienice" (la vilaĝo Gardzienice apud Lublin) kaj "Stop" (en Słupsk), kaj en la Kulturcentro "Dąbrówka" en Poznań (Krzysztof Czyżewski, Małgorzata Sporek-Czyżewska) kaj en la Komunuma Kulturcentro en Czarna Dąbrówka en Kaŭbio (Wojciech kaj Bożena Szroeder). Tiu kvaropo komencis kunlabori jam en la 80-aj jaroj de la 20-a jarcento, kunorganizante ĉiujare "Rekontovilaĝon Internacia Trejnejo de la Alternativa Kulturo" en Czarna Dąbrówka. Dum la kelkmonata printempa, komuna vojaĝo al la Oriento en 1990, renkontigante i.a. kun la nobelpremiito Czesław Miłosz, ili venis al la urbeto Sejny/Sejnai. La Fondaĵo sian sidejon havas dekomence en Sejny/Sejnai, kaj la oficejon en la alia limteritoria urbo Suwałki. En 2003 fondiĝis la Societo de la Amikoj de La Fondaĵo "Limteritorio", registrita en Usono, kiu sian sidejon havas en Aleksandria apud Vaŝingtono. La financojn por sia agado la Fondaĵo ricevas ĉefe gajnante konkursojn, kiujn okazigas diversaj polaj, aliaj eŭropaj kaj usonaj organizaĵoj, kaj de privataj personoj. La Fondaĵo "Limteritorio" intime kunlaboras kun la Centro "Limteritorio de la Artoj, kulturoj kaj gentoj" (Pogranicze sztuki, kultur, narodów), kun kiu ĝi subskribis kunlaborkontrakton, surbaze de la komunaj statutaj celoj de ambaŭ organizaĵoj.

Pli multe pri la Fondaĵo vi povas ekscii helpe de la ttt-ejo: <http://pogranicze.sejny.pl>.

Programeroj de E@I (ĵaŭdo-vendredo)

Venu spertiĝi pri temoj rilataj al "Esperanto @ Interreto" !!!

Ĵaŭdo, 30.7.2009

11:00	Dua Vivo dum UK	uzantoj de Dua Vivo	45 min.
12:00	lernu.net – konatiĝu pli bone	Jevgenij Gaus	45 min.
13:00	Esperanto-retejoj - vizitiindaj	E@I-teamo	45 min.
14:00	Efika laboro kun komputilo	E@I-teamo	45 min.
15:00	E@I-eldonaĵoj	Peter Baláz	30 min.
16:00	Sociaj retoj en Esperanto	E@I-teamo	45 min.
17:00	E@I-agado	E@I-teamo	45 min.

La programo okazas en la salono "Bujwid" en la konstruaĵo "Rektorejo".

Vendredo, 31.7.2009

12:00	DVD Esperanto estas...	filmo-prezento	45 min.
13:00	Wikipedia – kiel uzi ĝin	Marek Blahuš	45 min.
14:00	Nova traduk-sistemo de E@I	Jevgenij Gaus	30 min.
15:00	Efika laboro kun komputilo	E@I-teamo	45 min..
16:00	aktuale.info – aktuala stato	Jevgenij Gaus	45 min.
17:00	E@I-agado	E@I-teamo	30 min.

* En la tempo 9:00-12:00 eblas veni al la salono por persona konsultiĝo

La Komunumestro de la Pola Komunumo
Berlin-Brandenburg, KN: 532,
serĉas organizant(in)on
por 24-persona grupo por unu semajno en

Berlino

estonta ĉefurbo de Eŭropo.
sabato 29a aŭgusto - sabato 5a septembro 2009

Vojaĝkostoj de/ĝis pola-germana limo Kostrzyń / Kustrin, semajna bileto en Berlino, riĉa kultura programo, ĉiutage unuhora lernado de Esperanto kaj unuhora de germana, plena nutrado, hotelo, vizito al plurreligiaj preĝejoj.

Nur 490,00 €

Organizant(in)o SENPAGE!!!

Uzu rendevuan tabulon kaj/aŭ mian kongreslibran adreson!!!

Esperanto-lando ekzistas!

Tie oni renkontiĝas, festas, babilas kaj eĉ povas ĉeesti lecionojn kaj prelegojn!

Por ĉiuj, kiuj volus promeni kaj babili en virtuala Esperanto-lando ni rekomendas partopreni la prezenton de "Dua Vivo" (*Second Life*), kiu okazos hodiaŭ, je la 11:00 en la salono de E@I "Bujwid", en la konstruaĵo "Rektorejo".

Stelobservado ĵaŭda

Ĵaŭdon vespere je la 22a okazos per-teleskopa stel-observado (se la vetero tion permesos).

Oni kolektiĝos malantaŭ la tendo Zamenhof, sed eble poste iros al pli taŭga (malluma) loko.

La observado okazos per bona, profesia teleskopo, ni esperas povi vidi planedojn (Saturno, Jupitero, Marso), la Lunon, kaj eble ankaŭ galaksiojn kaj apartajn astrojn.

La observado estas por ĉiuj interesiĝantoj.

Amri Wandel KN: 709

Infana kongreseto

Kvindeko da infanoj 7- ĝis 17-jaraj partoprenas la infankongreseton en la eduka centro de Supraśl (junulargastejo Bukowisko). Sabate ili kolektiĝis en la halo de UK atendante sian buson, kaj revenos venontan sabaton dum la fermo de UK. Merkrede kelkaj gepatroj ekskursos kun ili al Augustów. Pliaj informoj estas haveblaj ĉe: <http://bertosch.free.fr/iik2009/>.

Eniris Bjalistokan malsanulejon la prezidanto de Esperanto France

Malbonŝanca unua plena Universala Kongreso por Xavier Dewidehem (KN 1692), la juna prezidanto (naskiĝ.1981) de la Landa Asocio Esperanto-France. Post la lund-vespera bankedo li sentis la unuajn ventro-dolorojn. Tamen li plu vesperumis urbocentre ekkonante la lokajn ZEO-jn. La nokto estis preskaŭ tute sendorma. Posttagmeze la doloro iĝis tiom forta, ke necesis voki ambulancon. Feliĉe pluraj kongresanoj povis viziti lin hospitale marde ptm. Se la mard-vespera operacio pri apendicito glate pasos, li povus elhospitaliĝi jam ĵaŭde kaj plu ĝui la kongreson. Bonan rapidan resaniĝon, Xavier!

Mallonge inter ni

Senpagaj aŭtobusoj

Homoj pli ol 70-jaraĝaj rajtas veturi per busoj senpage!

Perdita saketo

Mi forgesis saketon kun dek blankaj verdstelaj ĉapeloj verŝajne en la Zamenhofa salono. Ĉu vi eble trovis ilin?

Astrinjo, KN: 1036

Ŝildo ŝtelita... retrovita!

La problemo ne plu ekzistas, ĉar estis jam solvita: mi retrovis la momsildon, temis pri miskompreno mia aŭ miskomunikado inter la UEA-kasisto kaj la kongrsaj akceptantoj, kiuj ne sciis kien estis portita mia ŝildo.

Budhismaj monaĥoj

Ĝuste dum la kongresa semajno, hazarde (?) grupo de tibetradiciaj budhismaj monaĥoj el la regiono Ladako en Barato vizitas Bjalistokon por fari tiel nomatan mandalon – klasika speco de ti-

betbudhisma arto. Vizito ĉe ili okazis, kiel oficiala parto de la de UK, marde vespere, kaj ĉeestis sufiĉe multaj kongresanoj. Prezintis la aferon la juna budhisma instruisto ladaka Dhammacari Tsewang Norbu Vivek hindangle, kaj interpretis mi esperanten.

Gunmar Gallmo, KN 456

Salutoj el ANEB

Mi tutkore gratulas vin por la partopreno en la nuna Universala Kongreso, kiu okazas en Pollando, kaj mi kuraĝigas vin en belaj kaj valoraj programoj de la kongreso.

Kiel vi scias, Esperanto montriĝas la plej bona rimedo por liberigi la mondon je la lingva problemo. Dank' al Esperanto kaj esperantistoj, kiuj koncentras la fortojn por pli bona estonteco.

La kongreso estas granda sukceso kaj por Esperanto kaj por la mondo, kaj estas ege interesa, ĉar homoj de malsamaj medioj, de malsamaj religioj povas koni alian movadon similan. Mi ne vere scias ĉu la prezidanto de nia nacia asocio ANEB, Jérémie Sabiyumva, estas kun vi. Mi telefonas lin, sed vane. Se li estas kun vi, en la kongresejo, li informos vin pri la evoluo de Esperanto en la lando. Mi plezure profitas ĉi tiun momenton por peti la kongresanojn bone sekvi la prelegojn de gesinjoroj Johan kaj Svetlana Derks el Nederlando, kiuj multon informos pri Esperanto en Burundo. La mondo kapablas komunikiĝi en la sama lingvo, kaj Esperanto estas la ĝusta vojo.

Okaze de la ĉi-jara kongreso, mi permesu al mi, kore gratuli la asocion UEA, ĝiajn membrojn kaj ĉiujn kongresanojn, kaj bondeziri plenan sukceson al la kongreso.

*Hasano Ntahonsigaye
Sekretario de ANEB*

Salutoj el ABeE

Jen salutmesaĝo nome de nia Landa Asocio (ABeE) al UK 2009 kun rajtigilo por instrui Esperanton ene de kluboj en lernejoj, kiun rajtigilon ni klopodis akiri de aŭtoritatoj pri edukaj aferoj. Ĝi estas kunsendita kiel pruvilo, kiun gekongresanoj povas vidi.

Latifou

CSI: Vestejo

Ĉu vi pensis, ke starado en vestejo povas esti tre eksterordinara? Ni faris tion hieraŭ dum 5 horoj kaj ĝi estis granda amuzo por ni. Ni renkontis tie multe da ege interesaj homoj el la tuta mondo. Plimulto de ili ridetis kaj estis tre afabla. Ni neniam pensus, ke laboro en vestejo povas esti tiel kontentiga. Ni ekkonis homojn kaj iliajn sakojn kun la epigrafo "Leviĝanta Bjalistoko".

Ĉu tio ne estas surpriza, ke ĉiuj kongresanoj havas identajn sakojn?

Tamen, ĉiuj numeroj de hoketoj estas malegalaj. Kio pli, vestejo ankaŭ povas servi kiel turista informejo. Se vi havus demandojn aŭ konsilojn, bv. veni al ni en salono Grabowski.

Krome, ni esperas, ke ĉiu sako revenis al sia legitima proprietulo.

Doktoro Vestejo

Aĉetu Ludovikon

Eble ankoraŭ ne ĉiuj rimarkis, ke krom la grandega tendo-salono "Zamenhof" kaj granda tendo-kafejo antaŭ la kongresejo staras ankoraŭ unu malgranda orangkolora tendeto. Kaj tie, krom la aliaj polaj jubileaj moneroj, vi povas aĉeti "10 Ludovikojn" - specialajn monerojn dediĉitajn al tiu ĉi UK kaj la 150-jariĝo de la Majstro. Estas eĉ 2 specoj - kun la subskriboj en la pola kaj en Esperanto.

Lastaj aliĝoj

- 1811 Guy Guetault, Francio
- 1812 Jinon Meiri, Israelo
- 1813 Elisabeth Stanley, Britio
- 1814 Joanna Zawadka, Pollando
- 1815 Jonas Dalmose, Svendborgvej 15T, Ollerup, DK-5762 Vester Skeringe, Danio
- 1816 Raimo Tuisku, Finnlando
- 1817 Justina Lisiecka, Pollando
- 1818 Aurelian Junkiewicz, ul. Buziezińska 33, PL-95-200 Andrespol, Pollando
- 1819 Michał MocarSKI, ul. Jakimy 11, PL-16-010 Wasilków, Pollando
- 1820 Herman Mayer, Germanio
- 1821 Joan Crancau, Rumanio
- 1822 Jaŭto Dworak, Pollando
- 1823 Čivinsčienė Laimutė, Virsuliskiu 24-58, Vilnius, Litovio
- 1824 Gabriele Corsetti, Italio
- 1825 Krystyna Karpowicz, ul. Trawiasta 12/59, PL-15-161 Bjalistoko, Pollando
- 1826 Gabriela Korwin-Piotrowska, ul. Żelazna 88/8, PL-Bjalistoko, Pollando
- 1827 Nicol Korwin-Piotrowska, ul. Gliniana 12/3, PL-15-068 Bjalistoko, Pollando
- 1828 Edvardas Piščikas, Draugystes 1-28, LT-Visaginas, Litovio
- 1829 Janis Veikšāns, Latvio
- 1830 Genadijus Jefimovas, Festivalio 10-24, Visaginas, Litovio
- 1831 Jelena Piščikienė, Draugystes 1-28, Visaginas, Litovio
- 1832 Edgar Piščikas, Draugystes 1-28, Visaginas, Litovio
- 1833 Christian Kragelok, Nov-Zelando
- 1834 Marta BartoszuK, ul. Kalinowskiego 4/14, Bjalistoko, Pollando
- 1835 Julia Dybiec, ul. Mesle I 2e/1 Pollando
- 1836 Maria Lalkovičová, Palarikova16, SK-Kosice, Slovakio
- 1837 Zita Garbaravičienė, s. Zulcocuslev 3-18, LT - Kaunas
- 1838 Urszula Kurys, Poświętne, PL-18-112, Pollando
- 1839 Joice Evelyn Barreira, Q.10,C.50A, Setor Norte, Brazlândia, Brazilo
- 1840 Gabriela Pinheiro, Q.10, C. 50A, Setor Nore,Brazlândia, Brazilo
- 1841 Robert Jacek von dem Borne, Vrouwjuttenthof 33, NL-3512 PZ, Nederlando
- 1842 Adair Arede, Cx.P. 5049,Brazlândia, Brazilo
- 1843 Amélia Pinheiro, Cx.P. 5049, Brazlândia, Brazilo
- 1844 Shirlene Aréda, Cx. P. 5049, Brazlândia, Brazilo
- 1845 Kyunghwa Song, Kolong APT 706-202, Kongchom 7, Madu 2 dong, II san , Koreio
- 1846 Sylvie Roques, 8 rue Jean Soula, FR-31240 Saint-Jean, Francio
- 1847 Xosé Conde, 8 rue Jean Soula, FR-31240 Saint-Jean, Francio
- 1848 Teresa Wrodycka, ul. Wodna 18/1, PL-26-600, Pollando
- 1849 Gregor Pisowski
- 1850 Mariusz Komoszewski, ul. Kanta 26/5, PL-10-691 Olsztyn, Pollando
- 1851 Liana Fernandes Dias, rua Araújo, Pinho, 421, Ap.501, Canela, BR-Salvador, Brazilo
- 1852 Cyrille Poulet, ul. Górczewska 43/8, PL-01-144 Warszawa, Pollando
- 1853 Janusz Służycki
- 1854 Drew Herman
- 1855 Ingrid Fortel
- 1856 Robin van den Broeck
- 1857 Claude Cartelle
- 1858 Rafał Mościński
- 1859 Beata Machowska